

Publicerad 2010-02-01 18:42 av maaango

Du var mitt allt

Du var mitt allt

Även om det var kallt

Om allt var fruset

Så kunde du ändå med ljuset

Ljuset inom dig lysa upp min dag

Skydda mot alla slag

Du rullade in mig i bomull

Skyddade mig om någon var hotfull

Jag kände mig alltid trygg

Till och med mot alla mygg

Jag trodde aldrig du skulle svika

Men nu vill jag bara skrika

Du vet att det är sant

Jag känner mig som en klant

Jag trodde på allt du sa

Men sen skulle du helt plötsligt dra

Ensam stod jag kvar utan förklaring

Du hade kunnat ge mig en besparing

På all den sorg som jag känt

Om du bara berätta vad som hänt

Det var du och jag du var min själsfrände

Men vad var det som hände

Alla förändras någon gång

Men du behöver inte ta ett jätte språng

Även om vi inte alls är lika

Så behöver vi inte svika

Den vänskap som en gång fanns

Ge det en sista chans

Jag vill inte förlora det vi en gång haft

För utan dig har jag ingen kraft

Du var mitt allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren maaango med Poeter.se id #28157 innehar upphovsrätten